

KÜRT MİLLİYETÇİLİĞİ VE BEDİÜZZAMAN'IN YAKLAŞIMI

Risale-i Nur'un geneline bakıldığında, bu zamanda dinsizlik fikrinden sonra, en tehlikeli ve zararlı fikrin "*menfi milliyetçilik*" olduğu çok rahatlıkla anlaşılır. Üstad'ın en sert sözler sarf ettiği ve müsamaha göstermediği fikir, inkarı uluhiyet ve ırkçılık fikridir. Dinimizde ırkçılık haramdır. Samimi bir Müslüman asla ve kata ırkçılık yapamaz, şayet yapıyorsa, samimiyetinde şüphe vardır. Bu genel hükümleri belirttikten sonra asıl konumuza geçelim.

Üstad'ın hayatını ve fikirlerini incelediğimizde İttihad-ı İslam taraftarı olduğu çok açık bir şekilde görülür. Yani Müslümanların bir çatı ve otorite altında olmasını savunuyor. Şimdiki zamanın ve zeminin böyle bir duruma müsait olmadığı, yani İslam ülkelerinin sınırlarını kaldırıp tek otorite ve tek devlet altında toplanmasının zor olduğu da bir gerçektir. Ama İslam birliğinin sağlanacağı başka tarz ve yollar da vardır. Bunların başında farklı devlet ve sınırların oluşturduğu siyasi ve iktisadi bir pakt olabilir. Yani Müslüman ülkeler ortak bir çatı altında birleşip, siyasi ve iktisadi bir güç haline gelebilirler. Zaten bu çağda da İttihad-ı İslam ancak bu tarz ile olabilir.

İslam coğrafyasındaki kavimler iki çeşittir. Birisi köklü ve kesretli olan büyük kavimler, diğeri ise bu köklü ve kesretli kavimlerle etle tırnak gibi olan küçük ve ekalliyetteki kavimlerdir. Büyük kavimler genelde Araplar, Türkler, Farisilerdir. Küçük kavimler ise, yüzlerle ifade edilebilir. Zaten tarihte hilafet de bu büyük kavimlerin elinde, diğer kavimlerin yardımı ve kardeşliği ile sürdürülmüştür. Bu yüzden etle tırnak haline gelen büyük kavimlerle küçük kavimlerin ayrışması hem mümkün değil, hem de akıl karı değildir.

Mesela, Türk Milleti ile Kürt Milleti etle tırnak olmuş iki kavimdir. Bunların ayrışıp, farklı devlet kurmaları mümkün ve vaki değildir. Bin yıl iç içe yaşamış ve akrabalıklar kurmuş bu kavimlerin ayrışması bir felakettir. Zira Kürt kavminin önemli bir bölümü batıya göç etmişlerdir. Mesela Diyarbakır'ın nüfusu yedi yüz bin ise İstanbuldaki, nüfusu bir buçuk milyondur. Yani iki kavmin ayrışması, hem coğrafi olarak hem nüfus olarak hem iktisadi olarak hem kardeşlik bağları olarak hem de İslam açısından mümkün değildir. Üstad da bu fikri asla ve kata kabul etmiyor. Bir avuç dinsiz Türk Milliyetçileri ile Kürt Milliyetçileri istiyor diye bu bağlar koparılmaz.

Cumhuriyet tarihinde bu konuda yapılan bazı ihmaller ve yanlış tedaviler neticesinde ülkemizde etnik çatışmalar alevlenmiştir. Dış düşmanlarımızın da bu meseleyi manipüle etmesini de ilave edersek, sorunun bu raddeye nasıl geldiği az çok anlaşılır.

Kavimlerin kendi dillerini muhafaza etmesi ve bunu konuşması en tabii haklarıdır. Bir çok milletin oluşturduğu bir devlette, resmi bir dilin olması gereklidir. Ama resmi dilin dışında her kavim ve millet kendi dilini konuşup muhafaza edebilir.

Üstad'ın Doğu'da tasarlamış olduğu Medresetü'z-Zehra projesinde okutulacak diller için; **Arapça vacip, Türkçe lazım, Kürtçe caizdir**, demesinde, Kürtçe'nin resmi bir devlet dili olması anlaşılmaz. Tam tersine olarak caiz diyerek; konuşulması, öğrenilmesi meşru, fakat zorunlu değildir anlamı çıkar. Zira lazım ile vacipte bir zorunluluk manası vardır, ama caiz de ise sadece kişinin kendi tercih manası hükmeder. Yani bu medresede Arapça ve Türkçe zorunlu dillerdir. Kürtçe ise isteğe bağlıdır. Dileyen bu dili kullanıp öğrenebilir.

Kuzey Irak, bölge olarak zaten Türkiye'nin bir parçasıdır. Ama zalim Avrupa devletleri bu bölgeyi hile ve baskılar ile bizden kopardılar. Tarihte Türk ve Kürt unsuru daima beraber olmuşlardır. Şimdi suni ve kasıtlı olarak Kuzey Irak bölgesi Türkiye aleyhine kullanılmaya çalışılıyor. Burada Siyonistlerin ince ve derin hesaplarını görmeyen ve bu bölücü çeteye taraftar olanlar, dolaylı olarak hem İslam'a hem de bin yıllık kardeşliğe ihanet ve vefasızlık göstermiş oluyorlar.

İrkçilik belası batının hastalıklı zihninin insanlığa bulaştırdığı bir mikroptur. Bunun ilacı ise İslam kardeşliği ve İslam milliyetçiliğidir. Dünyada bulunan bütün Müslümanlar bir millettir. Bunun karşısında olanlar da küfür milletidir. Saflarımızı iyi seçmemiz gerekir.

Özet olarak; Üstad'ın fikirleri içinde ayrı bir Kürt devleti yoktur. Türk Milleti ile Kürt milleti bir birine kenetlenmiş ve akraba olmuş iki şerefli millettir. Ayrışmayı ve bölünmeyi istemek ise, Siyonizm'e hizmet, İslam birliğine ihanettir.